

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 noiembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
583.		Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu, semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002	4
	1	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Acord între Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu	2-3	Decizia nr. 268 din 17 octombrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare	4-6
844.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al		342. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Cărții Albe a Infrastructurii Calității și Evaluării Conformității Produselor	6-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu, semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu, semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 9 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 24 octombrie 2002.
Nr. 583.

A C O R D**Între Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu**

Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare (denumite în continuare *părți*),
 subliniind importanța relațiilor militare multilaterale pentru întărirea păcii și stabilității în Europa,
 sprijinind obiectivul stabilirii cooperării militare strânse, bazată pe respect reciproc,
 subliniind faptul că în caz de dezastru operațiunile de asistență în caz de dezastru ale Batalionului multinațional de geniu vor contribui semnificativ la limitarea pagubelor și a consecințelor,
 luând în considerare acordul de a coopera, așa cum a fost stipulat în Declarația de intenție pentru dezvoltarea cooperării militare, semnată de miniștrii apărării din România, Ucraina și Republica Ungară la 15 ianuarie 1999, și în Protocolul de la Întâlnirea de lucru a miniștrilor apărării ai părților, semnat la 26 mai 2000 la Ujgorod,
 au convenit următoarele:

ARTICOLUL I**Definirea termenilor**

Pentru scopurile acestui acord se va aplica următorul termen: *dezastru* — inundație sau altă situație cu urmări grave, cauzată de evenimente ecologice neprevăzute care pun în pericol sau care prezintă o amenințare iminentă la adresa vieții, sănătății și proprietății.

ARTICOLUL II**Obiectiv**

(1) Părțile vor înființa Batalionul multinațional de geniu (denumit în continuare *Batalion*), cu misiunea de bază de a asigura asistență populației civile locale și de a participa la eliminarea pagubelor în caz de dezastru în bazinul de recepție al râului Tisa.

(2) La cererea oricăreia dintre părți, pe al cărei teritoriu se produce un dezastru natural sau unde există un pericol iminent al unui astfel de dezastru natural, Batalionul va participa la limitarea consecințelor acestuia.

ARTICOLUL III**Autorități executive**

Autoritățile executive vor fi ministerele apărării și statele majore ale părților.

ARTICOLUL IV**Principii generale**

(1) Acest acord nu va afecta drepturile și responsabilitățile părților, care sunt stipulate în alte acorduri sau tratate internaționale.

(2) Această inițiativă comună:

a) nu este îndreptată împotriva vreunui terț și nu intenționează să stabilească nici o alianță militară îndreptată împotriva oricărui alt stat sau grup de state;

b) este în concordanță cu Programul Parteneriatului pentru Pace (PpP), al cărui obiectiv declarat este întărirea asistenței umanitare;

c) este transparentă și deschisă oricărui stat din regiune, capabil și doritor să participe la activitatea de cooperare a Batalionului în viitor.

(3) Toate deciziile legate de Batalion se vor întemeia pe consimțământul reciproc al părților.

ARTICOLUL V**Cooperarea și procesul de luare a deciziilor**

(1) Consultarea și procesul de luare a deciziilor vor avea loc la întâlnirile miniștrilor apărării, precum și ale șefilor statelor majore sau ale reprezentanților lor.

(2) Grupul director (SG), care cuprinde înalți reprezentanți ai ministerelor apărării și ai statelor majore, va decide asupra condițiilor de pregătire și de desfășurare a Batalionului.

(3) Grupul multinațional de lucru (MWG), care cuprinde experți tehnici ai ministerelor apărării, statelor majore și statelor majore ale categoriilor de forțe armate, se va

întreține și va sprijini activitatea Grupului director nu mai puțin de două ori pe an sau ori de câte ori este necesar. El asigură un forum pentru negocieri legate de activitățile Batalionului și desfășurarea sa.

(4) Grupul director va rezolva diferite aspecte tehnice și probleme referitoare la comanda Batalionului, posturile de conducere, structura, echipamentul, instruirea și pregătirea, precum și la finanțarea executării activităților sale.

(5) De la data intrării în vigoare a acestui acord președinția Grupului director va fi deținută prin rotație între părți, în ordine alfabetică potrivit alfabetului englez, dacă părțile nu au convenit altfel.

(6) Grupul director își va defini structura, principiile de operare și aspectele procedurale. Activitățile sale interne vor fi reglementate de principiile de mai jos:

a) se va întruni în mod regulat la intervalele cerute de îndeplinirea propriilor funcțiuni și va răspunde unei cereri specifice a oricăreia părți sau a președintelui Grupului director cât mai repede posibil sau o dată pe an;

b) întâlnirile vor fi organizate de partea care deține președinția. Această parte își va asuma totodată responsabilitatea secretariatului;

c) toate deciziile vor fi adoptate cu consimțământul părților.

(7) Pentru discutarea problemelor specifice Grupul director poate forma grupuri de lucru temporare, formate din experți care reprezintă părțile.

ARTICOLUL VI**Compunerea, efectivul și operarea Batalionului**

(1) Batalionul va fi compus dintr-un comandament multinațional și din contingente naționale. Părțile vor contribui cu un efectiv aproximativ similar și componente bazate pe structurile lor organizatorice naționale și în conformitate cu reglementările lor naționale.

(2) Efectivul contingentelor naționale din Batalion nu va depăși 200 de persoane; cu toate acestea numărul personalului genistic de execuție nu va fi mai mic de 100. Contingentele naționale își vor păstra structura organizatorică națională și vor fi staționate pe teritoriul propriului stat.

(3) Contingentele naționale își vor îndeplini misiunea utilizând echipamentul propriu.

ARTICOLUL VII**Structura de comandă și control**

(1) Comandantul contingentului, șeful statului major, precum și ofițerii superiori de stat major vor fi numiți de către fiecare dintre părți.

(2) Contingentele naționale ale Batalionului de sub comanda multinațională vor rămâne, de asemenea, și sub comanda națională.

(3) Dacă Batalionul este desfășurat pe teritoriul oricăreia dintre părți, această parte va asigura comandantul Batalionului. Comandanții contingentelor celorlalte părți vor acționa în calitate de locțiitor al comandantului de Batalion.

Comanda Batalionului va include, de asemenea, ofițerii coordonatori desemnați, precum și ofițerii de legătură ai celorlalte părți.

ARTICOLUL VIII

Pregătirea

(1) Batalionul va desfășura exerciții comune (de comandament sau cu trupe) o dată pe an, pe teritoriul fiecăreia dintre părți, prin rotație. Planurile și detaliile exercițiilor comune vor fi elaborate de Grupul multinațional de lucru și aprobate de Grupul director.

(2) Pregătirea contingentelor naționale va fi responsabilitatea individuală a părților.

ARTICOLUL IX

Finanțare și logistică

(1) În cazul desfășurării Batalionului forța de muncă pentru asistența în caz de dezastru va fi asigurată gratuit.

(2) Părțile vor asigura sprijin financiar și logistic pentru contingentele naționale în vederea desfășurării activităților ce vor fi efectuate pe teritoriile lor.

(3) În cazul activităților comune sprijinul logistic al Batalionului va fi asigurat de partea solicitantă, pe cheltuiala sa.

(4) Costurile sosirii și plecării în și din zona activității comune a Batalionului vor fi suportate de fiecare dintre părți.

(5) În cazul unei asemenea desfășurări, pe teritoriul părții solicitante, asigurarea resurselor necesare pentru primele 3 zile este responsabilitatea individuală a fiecăreia dintre părți. Logistica transportată de fiecare dintre părți va fi stabilită în Acordul tehnic.

(6) Partea solicitantă va asigura gratuit asistență medicală de urgență.

ARTICOLUL X

Aspecte legale

(1) Alte aspecte ce nu sunt prezentate în acest acord vor face subiectul termenilor și condițiilor stabilite de NATO/SOFA/PfP, așa cum a fost adoptat la 19 iunie 1995 și în memorandumurile anexate la acesta, cu un accent special asupra aspectelor legate de trecerea frontierelor naționale, de legea penală și de plata pagubelor.

(2) Părțile vor simplifica trecerea frontierelor.

ARTICOLUL XI

Securitatea informațiilor

(1) Toate informațiile secrete schimbate în legătură cu prezentul acord vor fi supuse protecției legale, în conformitate cu nivelul de clasificare stabilit de partea emitentă și în conformitate cu legislația statului fiecăreia părți care primește astfel de informații.

(2) Părțile nu vor fi autorizate să dezvăluie informații secrete nici unui terț fără consimțământul prealabil scris al emitentului.

(3) Părțile vor asigura toate informațiile necesare pentru înființarea și desfășurarea Batalionului în interesul părților.

ARTICOLUL XII

Participarea Batalionului în operațiuni de asistență în caz de dezastru

(1) Cu condiția unei cereri oficiale transmise prin canale diplomatice de către oricare parte afectată de un dezastru

Pentru Guvernul Republicii Ungare,
János Szabó

Pentru Guvernul Republicii Slovace,
Jozef Stank

sau amenințată de un dezastru iminent, Batalionul va fi desfășurat cu aprobarea autorităților competente și în conformitate cu legile interne ale părților respective.

(2) Când comandantul Batalionului își asumă comanda, Comandamentul multinațional și contingentele naționale vor fi desfășurate împreună cu echipamentul și mijloacele tehnice în zona periclitată, pentru a-și îndeplini misiunea conform cerințelor părții care a solicitat asistență.

ARTICOLUL XIII

Soluționarea disputelor

În funcție de natura lor, toate disputele rezultând din sau legate de interpretarea și aplicarea acestui acord vor fi soluționate de către părți prin Grupul director sau Grupul multinațional de lucru, prin negocieri și consultări.

ARTICOLUL XIV

Măsuri de aplicare

Diferite detalii tehnice și chestiuni rezultând din îndeplinirea activităților privind Comandamentul multinațional, posturile de conducere, structura organizatorică, echipamentul, instruirea, pregătirea, sprijinul logistic și financiar vor fi prevăzute în Acordul tehnic ce va fi încheiat între ministerele apărării ale națiunilor.

ARTICOLUL XV

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord va fi aprobat de fiecare parte în conformitate cu reglementările legale interne. Acordul va intra în vigoare la 30 de zile după ce depozitarul primește ultima notificare de aprobare de la părți. Țara unde acordul este semnat va fi depozitarul acestuia.

(2) Acest acord poate fi subiectul amendării conform consimțământului părților. Un astfel de amendament poate fi propus prin canale diplomatice, în scris, și va intra în vigoare conform prevederilor stabilite la alin. (1).

(3) Acest acord va fi încheiat pentru o perioadă nedeterminată.

(4) Acest acord poate fi denunțat oricând de către oricare dintre părți. Notificarea de denunțare va fi trimisă în scris, prin canale diplomatice, depozitarului.

(5) Denunțarea își va produce efectele la 30 de zile după ce depozitarul a primit notificarea de denunțare. Depozitarul va informa toate părțile despre actul denunțării. După ce denunțarea și-a produs efectele, acordul nu va fi aplicabil părții care l-a denunțat, dar va rămâne în vigoare cu privire la toate celelalte părți.

(6) Dacă partea care denunță acordul are plângeri sau obligații nesoluționate, ele vor rămâne în vigoare până ce vor fi rezolvate în conformitate cu prevederile acestui acord, neținându-se seama de faptul că acesta a fost denunțat.

(7) Dacă prezentul acord nu mai produce efecte sau oricare dintre părți îl denunță, prevederile alin. (2) al art. XI vor rămâne în vigoare.

(8) Națiunile care doresc să se alăture prezentului acord o pot face potrivit consimțământului tuturor părților și în conformitate cu toate prevederile acordului.

Semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002, într-un exemplar original în limba engleză.

Pentru Guvernul României
Ioan Mircea Pașcu

Pentru Cabinetul de Miniștri al Ucrainei,
Volodimir Petrovics Skidcsenko

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu, semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului multinațional de geniu, semnat la Budapesta la 18 ianuarie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 octombrie 2002.
Nr. 844.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 268

din 17 octombrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 4/P/2000 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 octombrie 2002 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 17 octombrie 2002.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4/P/2000, **Tribunalul București — Secția a V-a**

civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Antonescu într-un litigiu care are ca obiect reînregistrarea Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate, care prevăd caracterul definitiv al hotărârii judecătorești pronunțate de Curtea de Apel București, referitoare la înregistrarea unui partid politic, respectiv la modificarea statutului unui partid politic, încalcă dispozițiile art. 128, 21, 24, 11 și 20 din Constituție, precum și ale unor tratate internaționale la care România este parte, fără a se preciza însă în ce constă această încălcare.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, deoarece consacra prin textele legale criticate a caracterului definitiv al hotărârii Curții de Apel București nu îngrădește accesul liber la justiție, de vreme ce art. 128 din Constituție prevede că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Se mai arată că, de altfel, art. 19 și 23 din Legea nr. 27/1996 prevăd că hotărârea Curții de Apel București rămâne definitivă, în condițiile în care există două grade de jurisdicție pentru soluționarea cererii partidului

politic, întrucât împotriva hotărârii Tribunalului București se poate face contestație în cinci zile de la comunicare.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate permit accesul la justiție și parcurgerea a două grade de jurisdicție, fiind așadar în deplină concordanță cu prevederile art. 21, 24 și ale art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție.

Guvernul apreciază că textele de lege criticate constituie expresia aplicării dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (3) și ale art. 128, potrivit cărora competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege și, tot în condițiile legii, părțile interesate pot exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești. Astfel, se arată că, deși art. 19 și 23 din Legea nr. 27/1996 prevăd că decizia Curții de Apel București este definitivă, împotriva acesteia se poate promova recurs, potrivit dreptului comun, iar împotriva hotărârii tribunalului se poate formula contestație. În legătură cu încălcarea art. 21 din Constituție, se invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care aceasta a statuat cu privire la principiul liberului acces la justiție. Cu referire la celelalte texte constituționale a căror încălcare este invocată de autorul excepției, se apreciază că nu au legătură cu dispozițiile de lege criticate.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare, al căror conținut este următorul:

— Art. 19 alin. (4): „*Decizia Curții de Apel București este definitivă.*“;

— Art. 23 alin. (4): „*Curtea de Apel București se pronunță în termen de 15 zile de la înregistrarea contestației, iar hotărârea sa este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României.*“

Textele constituționale considerate ca fiind încălcate sunt, în ordinea invocării lor, următoarele:

— Art. 128: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*“;

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*“

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*“;

— Art. 24: (1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*“;

— Art. 11: „*(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*“

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*“;

— Art. 20: „*(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în*

concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) *Dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*“

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea „principalelor tratate, pacte și convenții internaționale“ ratificate de România, enunțând un număr de 33 de astfel de acte internaționale, fără a arăta însă în ce constă încălcarea acestui cadru convențional.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că aceasta vizează dispozițiile art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea nr. 27/1996, referitoare la caracterul definitiv al hotărârilor pronunțate de Curtea de Apel București în legătură cu cererea de înregistrare a unui partid politic, precum și cele cu privire la încetarea activității partidului și radierea lui din Registrul partidelor politice.

În opinia autorului excepției aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 128 referitoare la folosirea căilor de atac, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 care garantează dreptul la apărare, ale art. 11 ce statuează în legătură cu dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, fără însă, să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă această încălcare.

Din analiza susținerilor formulate Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 27/1996, cuprins în cap. III „*Înregistrarea partidelor politice*“, Tribunalul București se pronunță asupra cererii de înregistrare a partidului politic printr-o decizie, împotriva căreia se poate face contestație la Curtea de Apel București. Conform alin. (4) al textului criticat ca fiind neconstituțional, contestația este soluționată printr-o decizie definitivă a Curții de Apel București. De asemenea, legea stabilește, tot în competența Tribunalului București, și procedura de înregistrare a modificărilor statutului sau a programului partidului politic. Astfel, art. 23 din lege prevede că Tribunalul București se va pronunța printr-o hotărâre asupra cererii Ministerului Public de încetare a activității partidului și de radiere a acestuia din Registrul partidelor politice, în cazul în care partidul acționează în baza unui statut a cărui modificare a fost respinsă de instanța de judecată. Împotriva acestei hotărâri partea interesată poate face contestație la Curtea de Apel București, care va pronunța, în temeiul alin. (4) al aceluiași articol, o hotărâre definitivă. Rezultă că, sub aspectul criticat, și anume faptul că decizia Curții de Apel București are caracter definitiv, dispozițiile art. 19 și 23 din Legea nr. 27/1996 nu numai că nu încalcă prevederile constituționale ale art. 128, referitoare la folosirea căilor de atac, în condițiile legii, ci sunt în deplină concordanță cu acestea, în sensul că reglementează contestația împotriva hotărârii Tribunalului București ca o cale de atac. Or, potrivit dispozițiilor constituționale, reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului, ceea ce se întâmplă în cazul de față, întrucât reglementarea este cuprinsă în lege.

Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, care presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se îndeplinește. Accesul liber la justiție nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece, așa cum statuează art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații diferite. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, din care menționăm, de exemplu, Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996, și Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001.

În opinia autorului excepției, art. 19 alin. (4) și art. 23 alin. (4) din Legea nr. 27/1996 contravin și art. 24 din Constituție, care garantează dreptul la apărare. Curtea constată că textele criticate nu conțin dispoziții de natură să îngreuească drepturile procesuale ale părților ori dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului, astfel că, și sub acest aspect, excepția este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (4) și ale art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 4/P/2000 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Cărții Albe a Infrastructurii Calității și Evaluării Conformității Produselor

În conformitate cu prevederile art. 33 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Cartea Albă a Infrastructurii Calității și Evaluării Conformității Produselor, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cartea Albă a Infrastructurii Calității și Evaluării Conformității Produselor se actualizează ori de

câte ori este necesar, în funcție de evoluția cadrului legislativ la nivel european și național.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 30 iulie 2002.
Nr. 342.

CARTEA ALBĂ a Infrastructurii Calității și Evaluării Conformității Produselor

ANEXĂ

1. Introducere

1.1. Conceptul privind „Noua abordare“

Capitolul referitor la libera circulație a mărfurilor reprezintă una dintre prioritățile Guvernului României în demersul de a accede la structurile Uniunii Europene. Libera circulație a mărfurilor constituie temelia Pieței unice europene și mecanismele acesteia previn apariția barierelor în calea comerțului bazat pe recunoașterea mutuală și armonizarea tehnică.

Pentru înlăturarea barierelor tehnice în calea comerțului, în anul 1985 s-a elaborat și s-a pus în practică o nouă strategie

„Noua abordare“ referitoare la armonizarea tehnică și standardizare, strategie care a stabilit câteva principii aplicabile în statele membre ale Comunității Europene:

— armonizarea legislativă se limitează la cerințele esențiale pe care trebuie să le îndeplinească produsele pentru a circula liber în spațiul comunitar;

— specificațiile tehnice ale produselor care îndeplinesc cerințele esențiale sunt stabilite în standardele armonizate;

— aplicarea standardelor armonizate rămâne voluntară și producătorul poate să adopte și alte măsuri pentru a îndeplini cerințele esențiale;

— produsele realizate în conformitate cu standardele armonizate beneficiază de prezumția de conformitate cu cerințele esențiale.

În conformitate cu principiile „Noii abordări” standardele armonizate trebuie să ofere un nivel de protecție garantat în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor esențiale prevăzute de directive.

În vederea aplicării corecte a principiilor „Noii abordări” sunt necesare condiții pentru o evaluare justă a conformității. În acest sens au fost stabilite câteva principii orientative pentru politica Comunității Europene în legătură cu evaluarea conformității:

— realizarea de module pentru diferitele faze ale procedurilor de evaluare a conformității și formularea de criterii pentru aplicarea acestor proceduri, în vederea desemnării organismelor care aplică aceste proceduri și folosirii marcajului european de conformitate CE;

— utilizarea standardelor europene armonizate privind asigurarea cerințelor esențiale pentru domeniile reglementate prin directivele din „Noua abordare” și a cerințelor care trebuie îndeplinite de organisme care efectuează activități de evaluare a conformității;

— crearea sistemelor de acreditare și utilizarea tehnicilor comparative;

— promovarea acordurilor de recunoaștere mutuală privind încercarea și certificarea în domeniile nereglementate;

— încheierea de acorduri de recunoaștere mutuală în vederea susținerii comerțului dintre statele membre ale Uniunii Europene și țările terțe.

1.2. Scopul directivelor din „Noua abordare”

Directivele din „Noua abordare” se bazează pe următoarele principii:

— armonizarea se limitează la cerințele esențiale;

— doar produsele care îndeplinesc cerințele esențiale pot fi introduse pe piață și puse în funcțiune;

— standardele armonizate care au fost adoptate ca standarde naționale oferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale corespunzătoare;

— aplicarea standardelor armonizate sau a altor specificații tehnice este voluntară;

— producătorii pot alege între diferitele proceduri de evaluare a conformității prevăzute de directiva aplicabilă.

Directivele din „Noua abordare” definesc gama de produse care intră sub incidența lor sau natura riscurilor la care fac referire directivele. De regulă, scopul se referă la pericole legate de un produs sau de un fenomen. În mod corespunzător un produs poate intra sub incidența mai multor directive.

1.3. Introducerea pe piață și punerea în funcțiune

Produsele introduse pe piață și puse în funcțiune nu trebuie să periclitze securitatea și sănătatea persoanelor și mediului sau alte interese publice la care fac referire directivele, atunci când sunt corect instalate, întreținute și utilizate în conformitate cu scopul de utilizare indicat de producător. Acest lucru implică existența unei autorități de supraveghere a pieței.

1.4. Legislație aplicabilă

Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor (vezi anexa) este legea care stabilește cadrul legal unitar pentru elaborarea reglementărilor tehnice, evaluarea conformității și supravegherea pieței pentru produsele introduse pe piață și/sau utilizate în România, din domeniile reglementate.

Reglementările tehnice care transpun directivele din „Noua abordare” în legislația românească sunt prezentate în următoarele tabele:

TABELUL Nr. 1

Stadiul transunerii directivelor din „Noua abordare”

Nr. crt.	Reglementarea tehnică	Nr. directivei/ nr. reglementării tehnice	Nr. Monitorului Oficial	Data intrării în vigoare	Autoritatea competentă
1.	Echipamente electrice de joasă tensiune	73/23/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 567/2002	458 din 27 iunie 2002	27 iunie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
2.	Recipiente simple sub presiune	87/404/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 571/2001	375 din 11 iulie 2001	11 aprilie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
3.	Jucării	88/378/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 710/1999	450 din 16 septembrie 1999	16 decembrie 1999	Ministerul Industriei și Resurselor
		88/378/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2001	847 din 28 decembrie 2001	28 aprilie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
4.	Produse pentru construcții	89/106/EEC	Proiect	Transpunere 2002	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
5.	Compatibilitate electromagnetice	89/336/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001	690 din 31 octombrie 2001	1 ianuarie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
7.	Echipament de protecție individuală	89/686/EEC Legea nr. 90/1996	157 din 23 iulie 1996	23 septembrie 1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
8.	Aparate de cântărit cu funcționare neautomată	90/384/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 749/2001	468 din 16 august 2001	16 august 2002	Ministerul Industriei și Resurselor

Nr. crt.	Reglementarea tehnică	Nr. directivei/ nr. reglementării tehnice	Nr. Monitorului Oficial	Data intrării în vigoare	Autoritatea competentă
9.	Dispozitive medicale implantabile	90/385/EEC/ Legea nr. 176/2000	544 din 2 noiembrie 2000	2 februarie 2001	Ministerul Sănătății și Familiei
10.	Arzătoare cu combustibili gazoși	90/396/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 761/2001	485 din 22 august 2001	22 august 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
11.	Boilere pentru apă fierbinte	92/42/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 270/2002	238 din 9 aprilie 2002	9 aprilie 2003	Ministerul Industriei și Resurselor
12.	Explozibili pentru uz civil	93/15/EEC	—	Transpunere în 2004	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
13.	Dispozitive medicale	93/42/EEC/ Legea nr. 176/2000	544 din 2 noiembrie 2000	2 februarie 2001	Ministerul Sănătății și Familiei
14.	Atmosfere potențial explozive	94/9/EEC/ Legea nr. 90/1996	157 din 23 iulie 1996	23 septembrie 1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
15.	Ambarcațiuni de agrement	94/25/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 312/2002	264 din 19 aprilie 2002	1 ianuarie 2004	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
16.	Ascensoare	95/16/EC/ Hotărârea Guvernului nr. 225/2002	220 din 2 aprilie 2002	1 ianuarie 2003	Ministerul Industriei și Resurselor
17.	Aparatură de refrigerare	96/57/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 573/2001	375 din 11 iulie 2001	11 aprilie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor
18.	Echipamente sub presiune	97/23/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 752/2002	622 din 22 august 2002	1 ianuarie 2002	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
19.	Echipament terminal pentru telecomunicații	98/13/EEC/ Ordinul ministrului comunicațiilor nr. 8/1998/ Decizia nr. 401/3.125/1998	51 din 5 februarie 1998	5 februarie 1998	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
20.	Mașini	98/37/EC/ Legea nr. 90/1996	157 din 23 iulie 1996	23 septembrie 1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
21.	Dispozitive medicale pentru diagnosticare <i>in vitro</i>	98/79/EEC/ Legea nr. 176/2000	544 din 2 noiembrie 2000	2 februarie 2001	Ministerul Sănătății și Familiei
22.	Echipamente terminale pentru radio și telecomunicații	99/5/EEC	Proiect	Transpunere în semestrul II 2002	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
23.	Instalații pentru transportul pasagerilor pe cablu	2000/9/EC/ Hotărârea Guvernului nr. 433/2002	368 din 31 mai 2002	1 mai 2004	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței

Reglementările tehnice prevăzute în tabelul nr. 1, care transpun directivele „Noii abordări”, prevăd aplicarea macajului național de conformitate CS.

Reglementări tehnice care nu prevăd aplicarea marcajului CS

Nr. crt.	Directiva/reglementarea tehnică	Nr. directivei/ nr. reglementării tehnice	Nr. Monitorului Oficial	Data intrării în vigoare	Autoritatea competentă
1.	Ambalaje și deșeuri de ambalaje	94/62/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 349/2002	269 din 23 aprilie 2002	23 iulie 2002	Ministerul Industriei și Resurselor Ministerul Apelor și Protecției Mediului
2.	Sistemul trenurilor de mare viteză	96/48/EEC	—	Transpunere în 2004	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
3.	Echipament maritim	96/98/EEC/ Ordinul ministrului transporturilor nr. 216/2000	347 din 25 iulie 2000	25 octombrie 2000	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței

2. Conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute de reglementările tehnice**2.1. Cerințe esențiale**

Reglementările tehnice care transpun directivele din „Noua abordare“ se aplică următoarelor categorii de produse:

— produse care urmează să fie introduse pe piața din România sau puse în funcțiune pentru prima dată, produse noi, second-hand, fabricate în țară sau importate din țări care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Producătorul are responsabilitatea de a verifica dacă produsele sale intră sub incidența uneia sau mai multor reglementări tehnice aplicabile.

Produsele care au fost supuse unor schimbări importante pot fi considerate produse noi și, ca urmare, trebuie să îndeplinească prevederile reglementărilor tehnice aplicabile atunci când sunt introduse pe piața din România sau puse în funcțiune.

Produsele care au fost reparate, fără modificarea performanțelor inițiale, nu mai fac obiectul unei evaluări de conformitate conform cerințelor reglementărilor tehnice.

În perioada de tranziție produsele fabricate în țările membre ale Uniunii Europene nu se supun evaluării conformității, deoarece România recunoaște procedurile comunitare.

Cerințele esențiale prevăzute de reglementările tehnice care transpun directivele „Noii abordări“ sunt obligatorii. Produsele care îndeplinesc aceste cerințe esențiale pot fi introduse pe piață și puse în funcțiune.

Cerințele esențiale au rolul de a asigura un înalt nivel de protecție. Acestea reprezintă rezultatul evaluării unor riscuri asociate produsului sau performanțelor acestuia.

Cerințele esențiale formează deseori combinații ale acestora și, în consecință, mai multe directive pot fi aplicabile unui singur produs în același timp.

Cerințele esențiale reprezintă o sumă de riscuri potențiale asociate produsului și, ca urmare, producătorii trebuie să efectueze o analiză a riscurilor pentru a determina cerința aplicabilă produsului. Această analiză trebuie documentată și inclusă în documentația produsului. Trebuie avut în vedere faptul că cerințele esențiale definesc riscurile care trebuie preîntâmpinate, dar nu oferă soluțiile tehnice. În acest fel producătorul are libertatea de a alege modalitatea de îndeplinire a cerințelor esențiale.

2.2. Activitatea de standardizare și standarde armonizate

Standardele armonizate sunt standardele europene adoptate de organizațiile europene de standardizare pe baza mandatului acordat de Comisia Europeană.

Standardele armonizate în sensul „Noii abordări“ sunt considerate ca viabile atunci când organizațiile europene de standardizare prezintă oficial Comisiei Europene standardele europene elaborate sau identificate în conformitate cu mandatul acordat.

Standardele armonizate reprezintă specificații tehnice adoptate de organizațiile europene de standardizare pentru aplicare repetată sau continuă; aplicarea lor nu este obligatorie.

Standardele armonizate trebuie transpuse la nivel național într-o manieră identică, concomitent cu retragerea standardelor conflictuale.

Standardele armonizate reunesc cerințele esențiale ale directivei relevante. În cazul în care aceasta conține și alte prevederi, acestea trebuie să se distingă în mod clar de cele care se referă la cerințele esențiale.

În România standardele europene, inclusiv cele armonizate, sunt adoptate ca standarde naționale de către organismul național de standardizare, persoană juridică de drept privat, de interes public, având statut juridic de asociație fără scop patrimonial care funcționează conform prevederilor Legii nr. 355/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1998 privind activitatea de standardizare națională în România (vezi anexa).

2.3. Prezumția de conformitate

Conformitatea cu standardul național care transpune un standard european armonizat al cărui număr de referință a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, conferă produsului prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute de reglementarea tehnică ce transpune o directivă din „Noua abordare“.

Aplicarea standardelor armonizate rămâne voluntară, producătorul având posibilitatea de a utiliza sau de a alege și alte specificații tehnice pentru realizarea produsului său. În acest ultim caz producătorul are responsabilitatea de a dovedi că produsele sale sunt în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute de reglementarea tehnică.

În cazurile în care nu există standarde armonizate specifice unui anumit domeniu, standardele naționale pot oferi prezumția de conformitate.

2.4. Retragerea prezumției de conformitate

Prezumția de conformitate este retrasă de Comisia Europeană în cazul în care se constată că standardul armonizat nu îndeplinește cerințele esențiale.

Procedura contestării unui standard și rezultatul acesteia nu afectează existența sa ca standard armonizat. În acest caz se retrage referința sa publicată de către Comisia Europeană și standardul nu va mai conferi prezumția de conformitate.

3. Proceduri pentru evaluarea conformității**3.1. Modulele pentru evaluarea conformității**

Fiecare reglementare tehnică care transpune o directivă din „Noua abordare“ descrie conținutul posibilelor proceduri de evaluare a conformității, care sunt considerate că asigură un nivel necesar de protecție. Reglementările tehnice definesc și criteriile care stau la baza deciziei producătorului de a alege procedura de evaluare a conformității, în cazul în care există mai multe opțiuni.

Evaluarea conformității este divizată în module care conțin un număr de proceduri diferite aplicabile unei game largi de produse. Modulele se referă la faza de proiectare a produsului, la faza de producție sau la ambele faze.

Procedurile de evaluare a conformității trebuie să asigure suficiență încredere cu privire la conformitatea produselor în raport cu cerințele esențiale.

Decizia nr. 93/465 privind modulele de evaluare a conformității a fost transpusă în legislația din România prin Hotărârea Guvernului nr. 71/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea procedurilor ce se utilizează în procesul de evaluare a conformității produselor din domeniile reglementate,

prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, și a regulilor de aplicare și utilizare a marcajului național de conformitate CS (vezi anexa).

Modulele de evaluare a conformității sunt prezentate în tabelul nr. 3, iar combinații ale acestora sunt prevăzute în tabelul nr. 4.

TABELUL Nr. 3

Modulele de evaluare a conformității

Modulul	Denumirea modulului	Conținutul
A	Controlul intern al producției	– controlul intern al proiectării și al producției – nu necesită intervenția unui organism desemnat
B	Examinare CS de tip	– faza de proiectare urmată de un modul care să asigure evaluarea fazei de producție – certificat de examinare eliberat de un organism desemnat
C	Conformitatea cu tipul	– faza de producție urmată de modulul B – asigură conformitatea cu tipul descris în certificatul de examinare CS de tip – nu implică intervenția unui organism notificat
D	Asigurarea calității producției	– faza de producție urmată de modulul B – implică intervenția unui organism notificat responsabil pentru controlul și aprobarea sistemului calității pentru producție, inspecția finală și încercare, implementat de către producător
E	Asigurarea calității produsului	– faza de producție urmată de modulul B – implică intervenția unui organism notificat care are responsabilitatea de a controla și aproba sistemul calității pentru inspecția finală a produsului și pentru încercarea acestuia, implementat de către producător
F	Verificarea produsului	– faza de producție urmată de modulul B – implică intervenția unui organism notificat care are responsabilitatea de a controla conformitatea cu tipul descris în certificatul de examinare CS de tip și care eliberează un certificat de conformitate
G	Verificarea unității	– fazele de proiectare și producție – implică intervenția unui organism notificat care are responsabilitatea de a verifica fiecare produs și care eliberează un certificat de conformitate
H	Asigurarea calității	– fazele de proiectare și producție – implică intervenția unui organism notificat care are responsabilitatea de a controla și aproba sistemul calității implementat de producător pentru fazele de proiectare, producție, inspecție și încercare finală a produsului

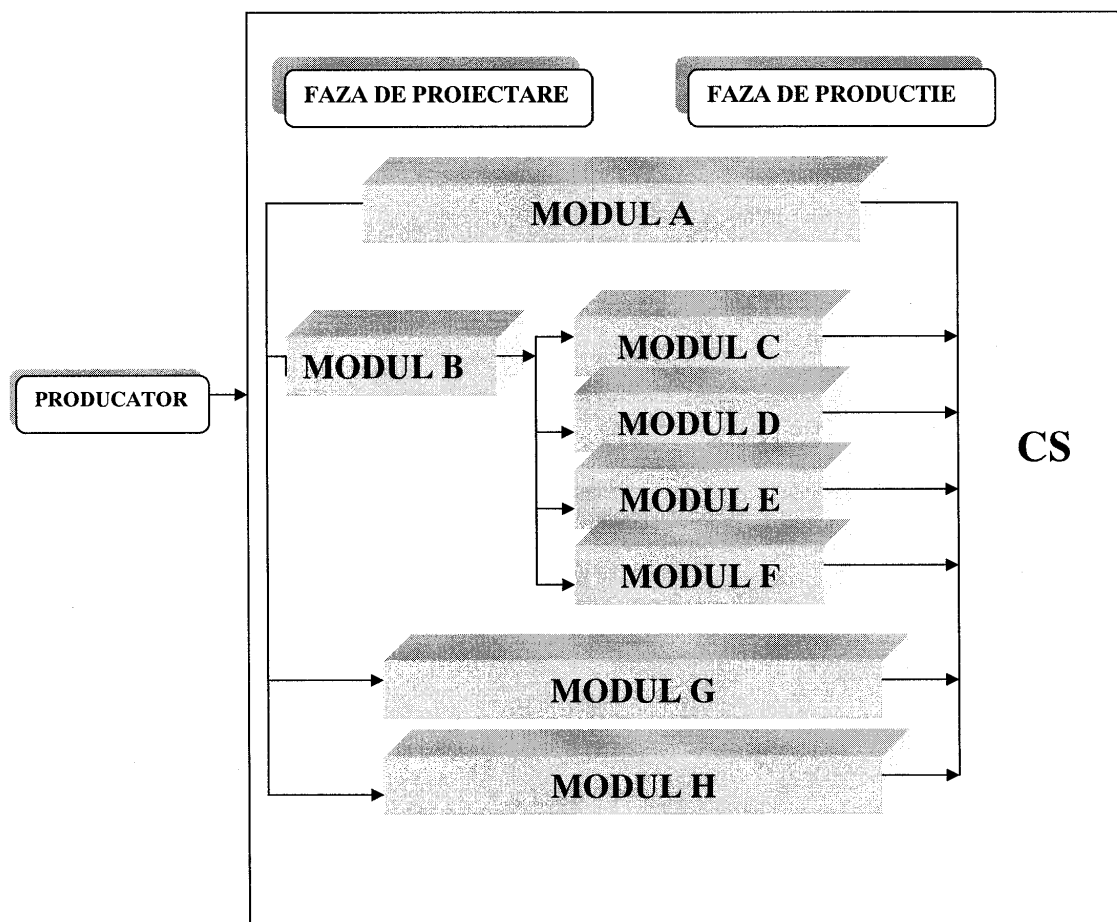
Cele 8 module, redate schematic mai jos, pot fi combinate într-o varietate de moduri în vederea stabilirii procedurilor complete de evaluare a conformității.

TABELUL Nr. 4

Combinații ale modulelor de bază

Combinațiile modulelor	Denumirea	Conținutul
Aa1 și C bis 1	Controlul intern al producției și una sau mai multe încercări pe una ori mai multe caracteristici ale produsului finit	– implică intervenția unui organism notificat, fie în faza de proiectare, fie în cea de producție
Aa2 și C bis 2	Controlul intern al producției și verificarea produsului la intervale aleatorii	– implică intervenția organismului notificat care are responsabilitatea verificării produsului în faza de producție
D bis	Asigurarea calității producției fără utilizarea modulului B	– este necesară documentația tehnică
E bis	Asigurarea calității produsului fără utilizarea modulului B	– este necesară documentația tehnică
F bis	Verificarea produsului fără utilizarea modulului B	– este necesară documentația tehnică
H bis	Asigurarea calității și controlul proiectării	– implică intervenția unui organism notificat care are responsabilitatea verificării activității de proiectare sau a unui produs – organismul notificat eliberează un certificat de examinare CS de tip a proiectării

Schema simplificată a procedurilor de evaluare a conformității

3.2. Documentația tehnică

Documentația tehnică (dosarul tehnic) trebuie întocmită de către producător.

Reglementările tehnice care transpun directivele din „Noua abordare” obligă producătorul să întocmească documentația tehnică conținând informații care să demonstreze conformitatea produsului cu cerințele esențiale.

Această documentație tehnică poate fi o parte a documentației sistemului calității atunci când reglementarea tehnică prevede o procedură de evaluare a conformității, bazată pe sistemul calității (modulele D, E, H și variantele lor).

De regulă documentația tehnică trebuie păstrată pe o perioadă de 10 ani de la data fabricației ultimului produs, în cazul în care reglementarea tehnică nu prevede altfel. Păstrarea documentației tehnice este responsabilitatea producătorului, a reprezentantului său autorizat stabilit în România, a importatorului sau a persoanei care introduce produsul pe piață.

Documentația tehnică include de regulă aspecte referitoare la proiectarea, fabricația și funcționarea produsului respectiv. Detaliile suplimentare, prevăzute de fiecare reglementare tehnică, depind de natura produsului și de acele elemente tehnice care trebuie să demonstreze conformitatea produsului cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile.

Documentația tehnică trebuie redactată în limba română sau într-o limbă acceptată de organismul desemnat.

4. Marcajul național de conformitate CS și marcajul european de conformitate CE

4.1. Principiile marcajului CS

— Marcajul CS semnifică conformitatea produsului cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile.

— Marcajul CS aplicat produselor reprezintă o declarație conform căreia:

- produsul este conform cu toate cerințele esențiale aplicabile;
- procedurile de evaluare a conformității au fost îndeplinite.

Marcajul CS reprezintă o declarație a persoanei care aplică sau este responsabilă pentru aplicarea marcajului CS, din care rezultă că produsul în cauză este conform cu toate prevederile aplicabile și că a fost supus procedurilor adecvate de evaluare a conformității.

4.2. Produse marcate CS

Marcajul CS este obligatoriu și trebuie aplicat înainte de punerea pe piață a produselor și de punerea în funcțiune, cu excepția cazurilor specifice când reglementările tehnice prevăd altceva.

Marcajul CS se aplică:

- tuturor produselor noi fabricate în țară sau importate din țări, altele decât cele din Uniunea Europeană;
- tuturor produselor uzate și second-hand, fabricate în țară sau importate din țări, altele decât cele din Uniunea Europeană;
- tuturor produselor modificate substanțial și care fac obiectul reglementărilor tehnice ca produse noi fabricate în țară sau importate din țări, altele decât cele din Uniunea Europeană.

4.3. Aplicarea marcajului CS

— Marcajul CS trebuie aplicat de către producător sau de către reprezentantul său autorizat cu sediul în România.

— Marcajul CS trebuie să aibă forma de mai jos, prevăzută în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001. Dacă marcajul se reduce sau se mărește, proporțiile acestuia trebuie respectate.

— Marcajul CS trebuie aplicat vizibil, lizibil și într-un mod care să nu permită îndepărtarea de pe produs sau de pe placa de identificare a acestuia. Acolo unde nu este posibil de aplicat sau nu poate fi garantat, acesta trebuie să fie aplicat pe ambalaj ori pe documentele însoțitoare, în cazul în care reglementarea tehnică prevede acest lucru.

— În cazul în care un organism notificat este implicat în faza de control al producției, în conformitate cu prevederile regle-

mentărilor tehnice aplicabile, marcajul CS va fi însoțit de numărul de identificare al organismului. Numărul de identificare al organismului notificat se aplică de către producător sau de reprezentantul său autorizat cu sediul în România, sub responsabilitatea organismului notificat.

În principiu marcajul CS nu poate fi aplicat până când procedura de evaluare a conformității nu a fost finalizată pentru a se asigura că produsul satisface toate prevederile reglementărilor tehnice aplicabile.

Marcajul CS aplicat pe un produs:

— poate să nu fie urmat de un număr de identificare, ceea ce înseamnă că organismul notificat nu a intervenit în faza de producție;

— poate fi urmat de un număr de identificare, în cazul în care organismul notificat a intervenit în anumite faze; numărul de identificare este aplicat sub responsabilitatea acestuia, în următoarele cazuri:

- în cazul încercărilor asupra aspectelor specifice ale produsului (modulele Aa1 și C bis 1);
- în cazul verificărilor produsului (modulele Aa2 și C bis 2);
- în cazul examinărilor și încercărilor derulate pentru evaluarea conformității produsului pe durata fazei de control al producției (modulele F, F bis și G);
- în cazul evaluării producției, asigurării calității produsului sau asigurării calității totale (modulele D, E, H și variantele lor).

4.4. Marcajul CS și alte mărci de conformitate

Marcajul CS este singurul marcaj care simbolizează conformitatea cu toate cerințele esențiale prevăzute de reglementările tehnice aplicabile acestuia.

Un produs poate să aibă și alte marcaje sau mărci suplimentare, cu condiția ca:

- să îndeplinească o funcție diferită de cea a marcajului CS;
- să nu fie susceptibile de a cauza confuzie cu acesta;
- să nu reducă vizibilitatea și lizibilitatea acestuia.

Marcajele și mărcile suplimentare marcajului CS trebuie să îndeplinească o funcție diferită de cea a marcajului CS, să furnizeze o valoare adăugată în declararea conformității cu obiective diferite de cele la care se referă marcajul CS (de exemplu, aspecte de mediu).

Aplicarea altor marcaje și mărci este permisă numai în măsura în care acestea nu creează confuzie cu marcajul CS și nu diminuează lizibilitatea și vizibilitatea acestuia.

4.5. Marcajul european de conformitate CE

Conform legislației în vigoare, în perioada de tranziție, până în momentul semnării Acordului european privind evaluarea conformității, marcajul național de conformitate a produselor cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice specifice, aplicabile, este marcajul de conformitate CS. În această perioadă de tranziție, în condițiile prevăzute de reglementările tehnice aplicabile, se recunoaște și marcajul european de conformitate CE pentru produsele fabricate în statele membre ale Uniunii Europene.

5. Responsabilități

5.1. Producătorul:

— este persoana responsabilă pentru proiectarea și fabricarea unui produs cu scopul de a-l introduce pe piață în nume propriu;

— este responsabil pentru proiectarea și fabricarea produsului în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile;

— are obligația de a asigura că produsul care urmează să fie introdus pe piață este proiectat și fabricat, iar conformitatea acestuia este evaluată față de cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile;

— poartă responsabilitatea generală a produsului, în cazul în care acesta încorporează produse finite, părți sau prefabricate finite;

— răspunde pentru realizarea evaluării conformității, în conformitate cu procedurile prevăzute în reglementările tehnice aplicabile;

— întocmește și deține documentația tehnică.

5.2. Importatorul

Importatorul este persoana responsabilă pentru introducerea pe piață a produselor fabricate în afara țării și este persoană juridică cu sediul în România.

Importatorul trebuie să ofere autorității de supraveghere a pieței informațiile necesare referitoare la produs, în cazul în care producătorul nu are reprezentant autorizat în România.

Importatorul va prelua toate obligațiile care îi revin producătorului și care decurg din aplicarea reglementării în cauză care transpune o directivă din „Noua abordare“.

5.3. Reprezentantul autorizat

Producătorul poate desemna orice persoană juridică cu sediul în România să acționeze în numele său ca reprezentant autorizat.

Reprezentantul autorizat este desemnat explicit de către producător și preia toate obligațiile producătorului care decurg din aplicarea reglementării tehnice în cauză.

Producătorul rămâne în general responsabil pentru activitățile desfășurate de reprezentantul său. Delegarea sarcinilor de la producător la reprezentantul său autorizat trebuie să fie explicită și ar trebui făcută în scris, în special definirea conținutului sarcinilor și a limitelor de împuternicire a reprezentantului. În funcție de evaluarea conformității și de reglementarea tehnică în cauză, reprezentantul autorizat poate fi, de exemplu, desemnat să asigure și să declare că produsul corespunde cerințelor, să aplice pe produs marcajul CS și numărul de identificare al organismului notificat, să redacteze și să semneze declarația CS de conformitate sau să țină documentația tehnică la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței.

Sarcinile care se pot delega reprezentantului autorizat sunt de natură administrativă. Producătorul nu poate delega responsabilitatea referitoare la garanția că procesul de fabricație asigură conformitatea cu cerințele esențiale, nici întocmirea documentației tehnice. Reprezentantul autorizat nu poate modifica produsul din proprie inițiativă în scopul alinierii acestuia la reglementările aplicabile.

5.4. Distribuitorul

Reglementările tehnice care transpun directivele din „Noua abordare“ nu includ prevederi referitoare la distribuție.

Distribuitorul poate fi considerat ca fiind orice persoană juridică din lanțul de distribuție, care desfășoară acțiuni ulterioare introducerii produsului pe piață.

Distribuitorul trebuie să acționeze cu responsabilitate pentru a nu promova pe piață produse neconforme cu cerințele esențiale prevăzute de reglementările tehnice. Acesta trebuie să poată demonstra autorității de supraveghere a pieței că are cunoștințe despre legislația aplicabilă pentru a minimiza riscurile promovării pe piață a produselor neconforme.

5.5. Autoritatea competentă

Autoritatea competentă este organ al administrației publice centrale responsabil cu reglementarea unui domeniu.

Fiecare reglementare tehnică, ce transpune directive din „Noua abordare“, prevede autoritatea competentă a domeniului, conform tabelului nr. 1.

Ministerele nominalizate ca autorități competente pentru domeniile specifice, reglementate prin directivele din „Noua abordare“, trebuie să stabilească structura administratorului de directivă, care are următoarele responsabilități:

— să asigure transpunerea completă a directivei, inclusiv amendamentele, prin reglementări tehnice, cu respectarea prevederilor Legii nr. 608/2001;

— să elaboreze toate reglementările necesare în aplicarea directivei;

— să asigure elaborarea și furnizarea, după caz, a ghidului de implementare a directivei;

— să colaboreze cu organismul național de acreditare RENAR pentru stabilirea criteriilor de evaluare a laboratoarelor și organismelor care solicită desemnarea și a listei experților tehnici implicați în evaluare;

— să participe la desemnarea laboratoarelor și organismelor de evaluare a conformității pentru grupele de produse cărora le sunt aplicabile procedurile directivei, în baza procedurii specifice de evaluare;

— să acționeze și să urmărească înregistrarea organismelor desemnate în vederea notificării naționale în Registrul organismelor notificate gestionat de Ministerul Industriei și Resurselor;

— să susțină și să urmărească colaborarea dintre organismele desemnate, atât între ele, cât și cu alți actori interesați;

— să colaboreze cu organismul național de standardizare ASRO pentru adoptarea ca standarde naționale a standardelor armonizate pentru asigurarea condițiilor de aplicare a directivei;

— să identifice surse de finanțare pentru adoptarea standardelor europene armonizate ca standarde naționale pentru domeniul reglementat de directivă;

— să colaboreze cu autoritatea de supraveghere a pieței pentru îmbunătățirea aplicării directivei;

— să stabilească un sistem de comunicare cu persoanele responsabile de introducerea pe piață a produselor cărora le sunt aplicabile prevederile directivei;

— să asigure diseminarea informațiilor legate de directivă către toți factorii interesați;

— să colaboreze cu ceilalți administratori de directivă atunci când produselor le sunt aplicabile mai multe directive;

— să informeze structura de coordonare a domeniului infrastructurii calității și evaluării conformității din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor — Direcția acreditării, calitate, protecția mediului cu privire la aspectele semnificative ale activității organismelor desemnate și a autorităților de supraveghere a pieței;

— să participe în cadrul rețelei informaționale Info-Prod la schimbul de informații în domeniul specific directivei;

— să asigure legătura cu administratorul de directivă din cadrul Comisiei Europene și cu administratorii de directivă din statele membre ale Uniunii Europene și statele candidate;

— să participe la lucrările comitetului de lucru de pe lângă Comisia Europeană, dezvoltat pentru domeniul reglementat de directivă;

— să promoveze programe de instruire și specializare în domeniul specific.

6. Organisme desemnate

6.1. Principiile acreditării și desemnării

Organismele desemnate îndeplinesc sarcinile legate de procedurile de evaluare a conformității la care se face referire în reglementările tehnice aplicabile, atunci când este necesară implicarea unei terțe părți.

Autoritățile competente sunt responsabile pentru desemnarea organismelor ca urmare a unei evaluări. Acestea vor publica lista organismelor desemnate/notificate.

Evaluarea organismelor are în vedere dacă acestea sunt competente din punct de vedere tehnic să deruleze procedurile de evaluare a conformității în cauză și dacă pot demonstra un nivel adecvat de independență, imparțialitate și integritate. Competența organismelor desemnate trebuie să facă obiectul activității de supraveghere care se realizează în general la intervale regulate și conform practicilor stabilite de organizația europeană de acreditare.

Seria de standarde EN 45000 și activitatea de acreditare sunt instrumente importante care ajută la desemnarea organismelor conform procedurilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor (vezi anexa).

Organismele care solicită desemnarea trebuie să fie în prealabil acreditate de organismul național de acreditare, persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, având statut juridic de asociație fără scop patrimonial, care funcționează conform prevederilor Legii nr. 245/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind acreditarea și infrastructura pentru evaluarea conformității (vezi anexa).

Criteriile de competență pe care trebuie să le îndeplinească organismele sunt:

— existența personalului corespunzător și a echipamentelor adecvate;

— independența și imparțialitatea în relația cu cei implicați direct sau indirect în activități legate de produs;

— competența tehnică a personalului, relevanța pentru produsele și procedurile de evaluare a conformității în cauză;

— menținerea confidențialității și integritatea profesională;

— încheierea unei asigurări de răspundere civilă, în afara cazului în care aceasta este acoperită de stat conform legislației în vigoare.

Autoritățile competente sunt responsabile pentru a asigura că organismele desemnate își mențin competența și că sunt capabile să realizeze activitatea pentru care au fost desemnate. Procedura de desemnare este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002 (vezi anexa).

6.2. Procedura de desemnare

Reglementările tehnice prevăd, după caz, organisme desemnate sau notificate. Pentru notificarea organismelor autoritatea competentă care a evaluat și apoi a desemnat un organism solicită înregistrarea organismului în Registrul organismelor notificate și primește numărul de identificare pentru organismul notificat.

6.3. Responsabilitățile organismelor desemnate

Organismele desemnate trebuie să furnizeze informații relevante autorității de desemnare, autorităților de supraveghere a pieței și altor organisme desemnate.

Organismele desemnate trebuie să opereze într-o manieră competentă, nediscriminatorie, transparentă, neutră, independentă și imparțială.

Organismele desemnate trebuie să utilizeze personalul necesar care are cunoștințe și experiență suficiente și relevante pentru a realiza evaluarea conformității în cauză.

Organismele desemnate trebuie să asigure confidențialitatea informațiilor primite în cursul activității de evaluare a conformității.

Organismele desemnate au obligația de a informa celelalte organisme și autoritatea competentă despre toate certificatele emise, retrase sau suspendate.

Organismele desemnate trebuie să rămână terțe părți, independente de clienții lor sau de alte părți interesate. Ele trebuie să aibă proceduri documentate pentru identificarea, revizuirea și tratarea tuturor cazurilor în care se dovedește un conflict de interese.

6.4. Coordonare și cooperare

Aplicarea coerentă a procedurilor de evaluare a conformității necesită o cooperare strânsă între organismele desemnate și autoritățile competente.

Coordonarea infrastructurii de evaluare a conformității este realizată de Direcția acreditării, calitate, protecția mediului din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor.

Această structură de coordonare funcționează conform prevederilor Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 149 din 7 mai 2002 privind înființarea Structurii de coordonare a domeniului infrastructurii calității și evaluării conformității (vezi anexa) și are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și promovează politici și strategii în domeniul infrastructurii calității și evaluării conformității, în scopul asigurării liberei circulații a mărfurilor;

b) elaborează/participă la elaborarea de reglementări în scopul armonizării legislației naționale cu reglementările orizontale și specifice europene sau cu celelalte reglementări naționale, după caz;

c) urmărește și asigură respectarea angajamentelor asumate prin Documentul de poziție pentru capitolul „Libera circulație a mărfurilor“;

d) elaborează propuneri pentru Planul național de aderare a României la Uniunea Europeană, urmărește și acționează în scopul realizării sarcinilor ce îi revin în domeniul său de activitate;

e) asigură coordonarea și urmărește respectarea condițiilor de recunoaștere a organismului național de standardizare și susține activitatea de standardizare națională;

f) asigură coordonarea și urmărește respectarea condițiilor de recunoaștere a organismului național de acreditare și susține activitatea de acreditare;

g) asigură coordonarea și susține activitatea de metrologie legală;

h) asigură coordonarea și promovează măsuri pentru dezvoltarea sistemului informațional în domeniul reglementărilor tehnice, infrastructurii calității și evaluării conformității;

i) asigură coordonarea activităților de supraveghere a pieței în scopul armonizării cu prevederile reglementărilor orizontale și realizării sarcinilor din acest domeniu, conform reglementărilor tehnice;

j) promovează și monitorizează din punct de vedere tehnic programe cu finanțare nerambursabilă externă ori cu finanțare de la bugetul de stat pentru domeniul său de activitate;

k) asigură coordonarea activităților de instruire/specializare în domeniul evaluării conformității;

l) asigură gestionarea Registrului organismelor notificate;

m) asigură secretariatul Consiliului pentru infrastructura calității și armonizarea reglementărilor tehnice;

n) asigură coordonarea activităților pentru pregătirea negocierilor Protocolului european pentru evaluarea conformității și a protocoalelor de recunoaștere bilaterală a rezultatelor încercărilor și certificărilor la nivelul țărilor membre CEFTA sau cu alte țări.

7. Supravegherea pieței

7.1. Principiile supravegherii pieței

Supravegherea pieței reprezintă o obligație a autorităților competente de a aplica prevederile reglementărilor tehnice. Prin intermediul activității de supraveghere a pieței autoritățile competente controlează dacă produsele îndeplinesc cerințele reglementărilor tehnice aplicabile, dacă se acționează pentru a aduce produsele neconforme la conformitate și mai ales dacă sunt aplicate sancțiuni atunci când produsele sunt neconforme cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice.

Supravegherea pieței este responsabilitatea autorităților competente, datorită faptului că această activitate trebuie să garanteze

imparțialitatea operațiunilor de supraveghere. O cerință esențială în vederea unei bune funcționări a activității de supraveghere a pieței o reprezintă comunicarea și cooperarea administrativă eficientă dintre autoritățile competente, astfel încât să se asigure un nivel înalt de protecție.

7.2. Autoritățile de supraveghere a pieței

Supravegherea pieței reprezintă instrumentul autorităților competente pentru punerea în aplicare a reglementărilor tehnice care preiau directivele din „Noua abordare”.

Scopul supravegherii pieței este de a se asigura că prevederile reglementărilor tehnice sunt uniform aplicate. Supravegherea pieței este un instrument important pentru interesele agenților economici, deoarece îi ajută să elimine competiția neloială.

Supravegherea pieței este responsabilitatea autorităților competente. Organismele desemnate sunt excluse de la activitățile de supraveghere a pieței pentru a se evita conflictele de interese.

Autoritățile de supraveghere a pieței trebuie să dispună de resursele necesare și de competența tehnică necesară derulării activităților de supraveghere. Pentru a garanta calitatea rezultatelor încercărilor, facilitățile de încercare utilizate de autoritățile de supraveghere a pieței se recomandă să corespundă criteriilor relevante ale standardului SR ISO EN 17025:2000.

Reglementările tehnice care transpun directivele din „Noua abordare” prevăd autoritățile de supraveghere a pieței pentru domeniile specifice.

Autoritățile de supraveghere a pieței sunt prezentate în tabelul nr. 5.

TABELUL Nr. 5

Nr. crt.	Reglementarea tehnică	Nr. directivei/ nr. reglementării tehnice	Autoritățile de supraveghere a pieței
1.	Echipamente electrice de joasă tensiune	73/23/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 567/2002	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor; Ministerul Muncii și Solidarității Sociale — Inspectoratul de Protecție a Muncii
2.	Recipiente simple sub presiune	87/404/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 571/2001	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
3.	Jucării	88/378/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 710/1999/ Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2001	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
4.	Produse pentru construcții	89/106/EEC	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
5.	Compatibilitate electromagnetică	89/336/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001	Ministerul Industriei și Resurselor; Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației; Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
6.	Mașini	98/37/EC/ Legea nr. 90/1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale — Inspectoratul de Protecție a Muncii
7.	Echipament de protecție individuală	89/686/EEC/ Legea nr. 90/1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale — Inspectoratul de Protecție a Muncii
8.	Aparate de cântărit cu funcționare neautomată	90/384/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 749/2001	Biroul Român de Metrologie Legală București
9.	Dispozitive medicale implantabile	90/385/EEC/ Legea nr. 176/2000	Ministerul Sănătății și Familiei
10.	Arzătoare cu combustibili gazoși	90/396/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 761/2001	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
11.	Boilere pentru apă caldă	92/42/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 270/2002	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
12.	Dispozitive medicale	93/42/EEC/ Legea nr. 176/2000	Ministerul Sănătății și Familiei
13.	Ambarcațiuni de agrement	94/25/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 312/2002	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței — Inspectoratul Navigației Civile

Nr. crt.	Reglementarea tehnică	Nr. directivei/ nr. reglementării tehnice	Autoritățile de supraveghere a pieței
14.	Atmosfere potențial explozive	94/9/EEC/ Legea nr. 90/1996	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale — Inspectoratul de Protecție a Muncii
15.	Ascensoare	95/16/EC/ Hotărârea Guvernului nr. 225/2002	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
16.	Aparatură de refrigerare	96/57/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 573/2001	Agenția Română pentru Conservarea Energiei; Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
17.	Echipeamente sub presiune	97/23/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 752/2002	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
18.	Echipeament terminal pentru telecomunicații	98/13/EEC/ Ordinul ministrului comunicațiilor nr. 8/1998	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
19.	Dispozitive medicale pentru diagnosticare <i>in vitro</i>	98/79/EEC/ Legea nr. 176/2000	Ministerul Sănătății și Familiei
20.	Instalații pentru transportul pasagerilor pe cablu	2000/9/EC/ Hotărârea Guvernului nr. 433/2002	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
21.	Ambalaje și deșeuri de ambalaje	94/62/EEC/ Hotărârea Guvernului nr. 349/2002	Ministerul Apelor și Protecției Mediului; Ministerul Industriei și Resurselor — Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor; Ministerul Finanțelor Publice; Ministerul de Interne; Ministerul Administrației Publice; Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor; autoritățile administrației publice locale
22.	Echipeament maritim	96/98/EEC/ Ordinul ministrului transporturilor nr. 216/2000	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței — Registrul Naval

7.3. Activitatea de supraveghere a pieței

Activitatea de supraveghere a pieței presupune două etape principale:

- monitorizarea produselor introduse pe piață, prevăzute în reglementările tehnice aplicabile;
- derularea de măsuri pentru îndeplinirea conformității, dacă este cazul.

Pentru ca activitatea de supraveghere a pieței să fie eficientă este necesară concentrarea resurselor în zonele cu grad ridicat de risc și în zonele în care probabilitatea de obținere a unor produse neconforme este mare. Pentru a putea monitoriza eficient produsele introduse pe piață autoritățile competente de supraveghere a pieței trebuie să aibă autoritatea, competența și resursele pentru:

- a vizita locurile de fabricație și locurile în care produsele sunt depozitate sau puse în funcțiune;
- a preleva eșantioane și a le examina/încerca;
- a cere toate informațiile relevante pentru produs.

Documentația tehnică a produselor introduse pe piață sau puse în funcțiune trebuie să fie pusă la dispoziție autorității de supraveghere a pieței pentru o perioadă prevăzută în reglementările tehnice. Autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să asigure confidențialitatea informațiilor incluse în documentația tehnică a produsului supus monitorizării.

În cazul în care autoritatea de supraveghere a pieței constată abateri de la cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile, înainte de luarea unei decizii sau a unor măsuri, aceasta trebuie să informeze partea responsabilă pentru neconformitate și să îi ofere posibilitatea de a fi consultată.

Acțiunile corective depind de gradul de neconformitate, care trebuie stabilit de la caz la caz. Producătorul sau persoana responsabilă pentru introducerea pe piață a produsului trebuie să realizeze produsul conform cu cerințele esențiale și să ia măsuri de remediere a abaterilor.

Dacă autoritatea de supraveghere a pieței consideră că măsurile întreprinse nu sunt suficiente, trebuie luate toate măsurile pentru a restricționa sau a interzice introducerea pe piață ori punerea în funcțiune a produsului respectiv sau pentru a asigura retragerea acestuia de pe piață.

Acțiunile corective depind de gradul de neconformitate și, în general, neconformitatea cu cerințele esențiale trebuie considerată ca o neconformitate substanțială care poate prezenta un risc potențial ori real pentru sănătatea și securitatea utilizatorilor.

Autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să oblige producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia să realizeze conformitatea cu cerințele esențiale. În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu remediază neconformitatea, autoritatea de supraveghere a pieței va restricționa sau va interzice introducerea pe piață a produsului ori va retrage produsul de pe piață.

Acțiunea de restricționare sau de interzicere a introducerii pe piață poate fi temporară pentru a permite autorității de supraveghere a pieței să obțină dovezile necesare cu privire la gradul de pericolozitate pe care îl prezintă produsul respectiv.

Deciziile autorității de supraveghere a pieței trebuie să fie justificate și partea responsabilă pentru introducerea pe piață sau punerea în funcțiune trebuie informată cu privire la remediile pe care trebuie să le întreprindă și la perioada în care aceste remedieri pot fi făcute.

Aplicarea efectivă a reglementărilor tehnice care preiau directivele din „Noua abordare” presupune ca autoritățile de supraveghere a pieței:

- să colaboreze cu producătorii și furnizorii;
- să ia măsurile necesare împotriva persoanelor care au aplicat marcajul CS pe un produs neconform sau împotriva celor răspunzători de neconformitatea produsului;
- să aibă posibilitatea de a preveni persoanele care ar putea fi expuse riscurilor, să distrugă produsele periculoase și să împiedice exportul lor, să interzică folosirea unor astfel de produse și să ceară retragerea certificatelor.

7.4. Schimbul de informații

Autoritățile de supraveghere a pieței dezvoltă sisteme de schimb de informații pe trei niveluri, și anume:

— între structura de supraveghere a pieței din punct de vedere administrativ și structura de supraveghere a pieței din punct de vedere tehnic, din cadrul aceleiași autorități;

— cu celelalte autorități de supraveghere a pieței pentru directivele aplicabile aceluiași produse sau grupe de produse;

— cu autoritățile competente din domeniul pentru care se asigură supravegherea pieței, precum și cu structura de coordonare

din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor — Direcția acreditări, calitate, protecția mediului.

Schimbul de informații are în vedere îmbunătățirea aplicării directivei prin asigurarea că toate produsele din domeniile reglementate la introducerea pe piață sau punerea în funcțiune sunt conforme cu cerințele esențiale prevăzute în directivele aplicabile acestora.

Autoritățile de supraveghere a pieței pot stabili sisteme de colaborare și schimb de informații cu autoritățile de supraveghere a pieței echivalente din statele membre sau candidate la Uniunea Europeană.

*ANEXĂ
la Cartea albă*

Legislația orizontală

— Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 712 din 8 noiembrie 2001

— Hotărârea Guvernului nr. 71/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea procedurilor ce se utilizează în procesul de evaluare a conformității produselor din domeniile reglementate, prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, și a regulilor de aplicare și utilizare a marcajului național de conformitate CS, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 14 februarie 2002

— Hotărârea Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 6 iunie 2002

— Legea nr. 245/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind acreditarea și infrastructura pentru evaluarea conformității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 13 mai 2002

— Legea nr. 355/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1998 privind activitatea de standardizare națională în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 26 iunie 2002

— Legea nr. 322/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2001 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 12 iunie 2002

— Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 149/2002 privind înființarea Structurii de coordonare a domeniului infrastructurii calității și evaluării conformității.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro